

Kerkdienst Janskerk Pinksteren 15 mei 2016
Thema: 'Kom Schepper Geest'
Lezing: , Genesis 1,1-2, Handelingen 2,1-13
Voorganger: Jasja Nottelman (studentenpastor – protestant)

De Geest die over de leerlingen uitgestort wordt, zoals Handelingen beschrijft, is dezelfde Geest die de drijvende kracht is van de zich ontplooiende schepping, van de hele kosmos. Het is de Geest Gods die broedt op de wateren, zoals in de eerste verzen van Genesis, de adem van God die alles bezielt, die het Woord in de wereld brengt. Jezus, als het Woord van God, geeft de Geest door aan zijn leerlingen. We zingen de middeleeuwse hymne 'Veni Creator Spiritus': Kom Schepper Geest. Wat betekent het dat wij met al onze medeschepselen leven op Gods adem?

Zomaar een paar flarden uit een groepsgesprek tijdens Eat and Creed (de Twintigersgroep) afgelopen week:

'Waar ik blij van word in de EUG is de enorme diversiteit aan mensen. Mensen die ik anders niet zomaar zou tegenkomen. Mensen die niet allemaal precies hetzelfde denken als ik, maar dat we er allemaal mogen zijn zoals we zijn. En als je het ergens niet helemaal mee eens bent, mag je ook mopperen, dat staat de gemeenschap niet in de weg.'

'Er is ruimte, ruimte door het prachtige gebouw, door de liturgie, de muziek, de voorbeden die misschien wel eens heel lang worden, maar die je enorm zou missen als we het niet meer zo deden. Ruimte om ook een tijd niet te komen, even afstand te nemen, zonder helemaal uit beeld te raken. Geen controle of je er wel of niet bent, maar wel belangstelling en enthousiasme als je weer aan komt waaien.'

'Waarom ik graag een bijdrage lever aan deze gemeenschap? Ik heb zelf ervaren dat er een plek voor mij is, dat ik gezien word, dat mensen me laten voelen dat ik welkom ben. Ik wil er graag aan bijdragen dat anderen deze plek ook zo ervaren, daar zet ik me graag voor in.'

'Als iedereen iets bijdraagt, op welke manier dan ook, kan veel, kan een beetje zijn, dan kan dit blijven bestaan.'

Jullie snappen wel, dat ik er helemaal warm van werd. Nou ben ik zelf ook een beetje gek op de twintigers, maar zeg nou zelf, dat is toch fantastisch?

Na een warm en inspirerend gemeenteweekend, vorig weekend, overigens ook voor een groot gedeelte door deze groep georganiseerd, waar een enorme Geest van liefde, enthousiasme en verbondenheid heerste, voelt het als vanzelfsprekend om nu Pinksteren te vieren.

Het was het Hemelvaartweekend, maar het voelde eigenlijk al als Pinksteren!

De begeesting die plaatsvindt tijdens het pinksterfeest zoals we het lezen in Handelingen is herkenbaar. Als andere mensen begeistert raken en jij begrijpt het, je wordt er door geraakt, dan gebeurt er iets.

Het beeld dat je allemaal in je moederstaal wordt aangesproken. De taal waarin je jezelf het beste uitdrukt, de taal waarin je het beste aan kunt geven hoe je je voelt, wat je precies bedoelt. Zeker als het gaat om intieme zaken als je geloof, je hoop, je verlangen, dan weet je in je eigen taal de nuances, de woorden waarvan je weet, die drukken dat het beste uit.

Ik herken het bij Internationale studenten. Ze spreken vaak goed engels, maar het valt niet altijd mee dat weer te geven wat je ten diepste bezighoudt.

Voor wie nu regelmatig vluchtelingen spreekt herkent dat waarschijnlijk ook. Toen we met vluchtelingen samen een viering hadden voorbereid in december en in april hebben we er bewust voor gekozen niet alles in het engels te doen, maar juist ook de verschillende talen te laten klinken.

Je moederstaal, dat is waarmee je vanaf het begin van je bestaan bent geliefkoosd, de taal heb je spelenderwijs geleerd. Eerst wist je niet wat het betekende, later ontdekte je wat er echt werd gezegd.

Zo dacht ik bijvoorbeeld altijd dat God iets met auto's had:

'Ik ga slapen ik ben moe, 'k sluit mijn beide oogjes toe. Here 'auto' deze nacht, over ons getrouw de wacht...

Aangesproken worden in je eigen taal. In Jeruzalem is er een enorme verzameling van mensen uit alle windrichtingen. Landen en gebieden die we de laatste tijd steeds meer als 'van nu' herkennen. De landen van waaruit er gevlucht wordt, mensen die een veilige plek zoeken om te leven en tegelijkertijd nog zo geworteld zijn in hun eigen land. Zoals iemand zei: In mijn hart blijf ik een Syriër...'

Je bent geworteld in je eigen land, je eigen traditie, je eigen taal.

Het is wonderlijk wat er gebeurt in Jeruzalem: Iedereen wordt aangesproken in hun eigen taal. Dat brengt hen ook samen. Want zodra ze het geluid van het spreken in al die talen horen drommen ze samen. Aangesproken worden in je eigen taal betekent niet dat je allemaal op je eentje of in je eigen groep moet blijven zitten.

Dat wat er verteld wordt verbindt: De grote daden van God.

De sprekers zijn zo begeistert door dat verhaal dat zij het in allerlei talen kunnen vertellen. Op die manier wordt het verhaal gedeeld, horen mensen uit heel verschillende omgevingen en omstandigheden hetzelfde verhaal. En worden geraakt door de begeestering.

Daar ligt de verbinding met de Geest, zoals het wordt verwoord in het begin van het boek Genesis. De Geest, al aanwezig in het allereerste begin, is de adem van God. Zij bezielt alles, zo komt het Woord van God in de wereld. Die Geest, als weer opnieuw meegebracht door Jezus, bezielt alle mensen, op die adem leven wij. En dat verbindt ons met anderen, waar ze ook vandaan komen, wie ze ook zijn.

Dat is ook hier in de gemeenschap; mensen uit allerlei tradities, die soms een heel eigen taal spreken, en soms ook niet altijd verstaanbaar zijn voor iedereen.

Maar toch, desondanks, of misschien juist wel daarom elkaar opzoeken. Om zich aan elkaar te schuren en te scherpen, van elkaar te leren. Zich te verwonderen over wat een ander zegt, soms overtuigd te worden doordat een nieuw geluid zoveel brengt dat je er zelf mee aan de slag gaat.

Er ontstaat verbondenheid, duurzame verbondenheid, vanuit het besef op dezelfde adem te leven. Niet om gelijkvormig te worden, maar juist anders te zijn dan de ander.

'Zo mooi anders', zoals de dichter Hans Andreus dicht.

Je bent zo mooi anders dan ik,

natuurlijk niet meer of minder

maar zo mooi anders.

Ik zou je niet anders dan anders willen.

Anders en misschien ook wel eens vreemd. Zoals je voor jezelf wel eens een vreemdeling kan zijn, zoals je een ander als vreemdeling kan ervaren.
Maar wel verbonden met diezelfde Adem.
Geaard in jezelf.

Zo moge het zijn.